

Leiðbeining til lærarar

Franskt

B-stig

Krøvini til lærugreinina franskt B-stig eru ásett í námsætlanini í frönskum og í stöðisnámsætlanini. Í hesi leiðbeiningini eru frágreiðingar um nøkur av hesum settu krøvum. Sitat úr galdandi námsætlanum eru markað við skáksskrift.

Tilhoyrandi skjøl

- Námsætlan – Franskt B-A
- Stöðisnámsætlan
- Leistur – eftirmeting og afturboðan
- Leistur – lestrarætlan fyri lærugrein
- Leistur – undirvísingargongd

Innihaldsyvirlit

1. Kjarnaæki.....	3
1.1. Talaða málið	3
1.2. Skrivaða málið.....	4
1.3. Málkunnleiki	5
1.4. Mentan og samfelag	5
2. Færleikamál	6
2.1. Faklig færleikamál – lurtifatan.....	7
2.2. Faklig færleikamál – lesifatan.....	7
2.3. Faklig færleikamál – talufærleikar.....	8
2.4. Faklig færleikamál – skrivifærleikar	8
2.5. Faklig færleikamál – málfatan	9
2.6. Faklig færleikamál – mentanarfatan	9
3. Eftirmeting og próvtøka	10
3.1. Eftirmeting og afturboðan	10
3.2. Støðumet, ársmet og royndarmet.....	10
3.4. Munnlig próvtøka á B-stigi	11
3.4.1. Dømingargrundarlag – munnlig próvtøka	13
3.4.2. Próvtalslýsing – munnlig próvtøka.....	13
4. Ársætlan og undirvísingargongdir	14

1. Kjarnaøki

Franskt á B-stigi hefur fyra ymisk kjarnaøki. Økini umskarast og virka fyrir ein stóran part saman í undirvísingini

- Talaða málið
- Skrivaða málið
- Málkunnleiki
- Mentan og samfelag

Franskt B-A

Kjarnaøkini umskarast, soleiðis at skilja, at flestu tekstir og arbeiðshættir hava eyðkenni frá meira enn einum kjarnaøki. Tískil verður fyri tað mesta arbeitt á fleiri kjarnaøkjum samstundis, hóast denturin kann liggja á ávísum kjarnaøki.

Mælt verður til, at næmingarnir í fronskum B til samans lesa tað, sum svarar til umleið 75-100 síður av ástøði og tekstum, herímillum eisini margháttaðum tekstum. Síðutalið er leiðbeinandi, soleiðis at skilja, at tað ikki er ætlanin, at lærarar skulu telja allar síður og uppgeva síðutøl í undirvísingarfrágreiðingunum. Síðutalið er í sjálvum sær ikki avgerandi fyri, hvussu nógv tíð verður brúkt til undirvísing og arbeiði við ymsu tekstunum, og rúm skal eisini vera fyri at arbeiða við margháttaðum tekstum, sum ikki hava síðutøl.

Arbeitt kann vera við umleið 3-4 høvuðsevnum, t.d. byrja við gerandisevnum sum: familja, ungdómur, kærleiki, tónleikur, og síðan fara yvir í evni, sum eru meira ítøkilig fyri lærugreinina, t.d.: la francophonie, burðardygd o.s.fr.

1.1. Talaða málið

Kjarnaøkið talaða málið snýr seg í fronskum um, at næmingurin mennir sínar samskiptisførleikar í fronskum. Hetta kjarnaøkið fevnir tí um at lurta, tosa og leggja fram í ymskum felagsligum høpi. Í undirvísingini skal tí hugt verða at ymskum samskiptissnildum og ymskum lurti- og taliháttum. Umráðandi er, at tosað verður í størst møguligan mun á fronskum máli í undirvísingini.

Franskt C-A

Serliga í byrjanini eigur høvuðsdentur at verða lagdur á kommunikativa partin, har næmingarnir fáa møguleika at ognar sær fronsk orð og hugtøk, sum stuðla undir virkisfæri, t.e. funktionalitet. Síðan víðkast orðfeingið frá kendum gerandisevnum til meira samfelagslig og breið evni, og mállæruliga víðkast verbaltíðirnar so hvørt á B- og A-stigi.

Undirvísingin eigur sostatt at geva næmingunum eitt grundleggjandi virkisfært orðfeingi til at tosa og skriva um almenn og gerandislig evni, samstundis sum tey læra ítøkilig orð til at greiða frá og umrøða evni og tekstir, sum arbeitt verður við í undirvísingini.

1.2. Skrivaða málið

Kjarnaekið skrivaða málið snýr seg um, at næmingurin mennir sínar lesi- og skriviførleikar í fronskum. Hetta kjarnaekið fevnir um at lesa, fata og skriva við støði í ymiskum tekstsløgum úr franskmæltum økjum. Í hesum sambandi verður arbeitt við ymiskum lurti- og lesiháttum og hóskaði hjálparmiðlum. Kjarnaekið skrivaða málið snýr seg sostatt eisini um stigvíst at víðka um orðfeingið, umframt viðgerð av tekstum, og er á tann hátt eisini við til at stuðla upp undir talaða málið.

Franskt C-A

Fyri at røkka teimum fakligu førleikamálunum, sum er sett í lærugreinini, skulu næmingarnir arbeiða við einum fjølbroyttum úrvali av ótillagaðum franskmæltum fiktivum og ikki-fiktivum tekstsløgum, sum snúgva seg um týðandi mentanar-, søgu- og samfelagsviðurskipti í franskmæltum londum. Modernaðir tekstir eru tekstir frá 20. og 21. öld. Ótillagaðir tekstir eru:

Ótillagaðir tekstir

- Tekstir, tekstabrot ella styttingar av tekstum, har víst verður til høvundar og/ella keldur
- Tekstir, skrivaðir við undirvísing fyri eyga, sum ikki víkja frá autentiskum fronskum
- Lættlesiligir tekstir á einum torleikastigi, sum fevnir um minst 2500 orð
- Umsetingar til franskt úr minnilutamálum í franskmæltum økjum, t.d. úr Afrika
- Ævintýr, sagnir og halgisögur, skrivaðar á fronskum

Tekstir av omanfyreivendu sløgum, sum hava glosur knýttar at, verða somuleiðis mettir sum ótillagaðir.

Støði verður tikið í víðkaða teksthugtakinum, t.e.:

Víðkað teksthugtak

“Tekstur er ein og hvør frásøgn ella samanhangandi sekvensur, ið er knýttur at einum ávísu øki, og sum í arbeiðinum við eini uppgávu gevur høvi til málsligt virksemi” (umsett úr Den Fælles Europæiske Referenceramme for Sprog (CEFR)).

Við teksti verður sostatt sipað til eina røð av tekstsløgum og miðlum: skrivað og talgilt; visuelt og auditivt. Undirvísingin eigur tí ikki einans at byggja á skrivaðan tekst, men fevna um eitt breitt úrval av analogum og talgildum tekstum, herímillum eisini filmsbrot, ljóðbrot og myndir.

Skrivliga arbeiðið eigur at skipast soleiðis, at avrikini avspegla torleikastigið í undirvísingini hvat viðvíkur longd, máli og innihaldi. Á henda hátt er ein natúrlig progressión í skrivliga arbeiðinum.

1.3. Málkunnleiki

Kjarnaækið málkunnleiki snýr seg um, at næmingurin gjøgnum tekstir og samskipti fær innlit í og lærir seg grundleggjandi franskar ljóðreglur, bendingar og setningsbygnað, umframt at komið verður inn á semantikk í fremmandamálsligum høpi. Grundleggjandi kunnleiki til ein málbygnað styrkir samskiptisfærleikan og mennir málfatán næminganna sum heild.

Franskt C-A

Undirvísingin í mállæru eigur í størstan mun at verða tongd at arbeiðinum við øðrum partum av undirvísingini, til dømis tekstlesnaði og munnligum og skrivligum samskipti, soleiðis at næmingarnir læra mállæru í veruligum samanhangum og støðum, har málið verður nýtt í verki.

Grundleggjandi morfologi og syntaksur í fronskum eigur at vera partur av undirvísingini á tann hátt, at næmingarnir nýta málið aktivt í talu og á skrift og læra at kenna aftur og umseta meira torgreiddar mállæruligar konstruktiónir. Næmingarnir skulu læra um ljóðreglur í tann mun, at framburður órógvar merkingina sum minst. Í sambandi við merking verður semantikkur settur í pragmatiskan samanhang, t.e. hvat orð og setningar merkja í ávísum støðum.

Málkunnleiki snýr seg eisini um, at næmingarnir verða tilvitaðir um egnan læringartørv, og hvussu ymiskar snildir og amboð kunnu vera við til at menna tann partin av franska málinum, sum næmingurin hevur tørv á at styrkja. Hetta kunnu vera snildir sum t.d. lurti-, lesi- og samskiptissnildir, ella við at vísa á tilfar, filmar/seriur, fremmandamálsforrit, tónleik og annað, har næmingarnir sjálvir kunnu menna franska málið.

1.4. Mentan og samfelag

Kjarnaækið mentan og samfelag snýr seg um, at næmingurin fær eina tilvitaða fatan av mentan og samfelag í londunum, har franskt er høvuðsmál. Í hesum kjarnaæki verður sostatt arbeitt við hóskandi evnum, sum eyðkenna mentan og samfelag í franskmæltum londum og økjum. Undirvíst verður tí í einum breiðum úrvali av tekstum á ymskum torleikastigum um gerandislig, mentanarlig og samfelagslig evni. Týðandi mentanarlig og samfelagslig viðurskipti í fronskum máløkjum verða tikin við í undirvísingina.

Franskt C-A

Undirvísingin eigur at byggja á eitt breitt mentanarhugtak. Tað vil siga, at næmingarnir gjøgnum undirvísingina skulu fáa innlit í, at har finst ikki ein homogen franskmælt mentan, men at talan er um mentanarligt fjølbroytni og ymiskleika. Eitt nú kann arbeitt verða við evnunum *la francophonie*, *la différence culturelle* og *la gastronomie*.

Við at menna fremmandamálsfærleika næminganna og teirra kunnleika til onnur lond hefur undirvísingin í fremmandamáli ein miðsavnandi leiklut í menningini av tvørmentanarligum færleikum.

Ein breið fatan av mentanini hjá øðrum, eins væl og egnari mentan, verður ment gjøgnum fremmandamálið, herímillum gjøgnum eitt fjølbroytt úrval av evnum og franskmæltum tekstum, sum snúgva seg um mentanarligar, søguligar og samfelagsligar umstøður í franskmæltum økjum.

2. Færleikamál

Fakligu færleikamálini eru orðað eftir besta próvtali, soleiðis at skilja, at um næmingurin hefur ognað sær færleikamálini væl og virðiliga, fær næmingurin próvtalið 12. Eins og kjarnaøkini umskarast ymsu fakligu færleikamálini, og í flestu førum verður arbeitt við fleiri færleikamálum samstundis.

Færleikarnir verða ognaðir gjøgnum undirvísingarevnini í kjarnaøkjunum umframt við fjølbroyttum arbeiðsháttum og samspæli við aðrar lærugreinir, tá ið tað ber til. Tí er umráðandi, at hugsað verður um fakligu færleikamálini saman við innihaldinum og arbeiðsháttunum, tá ið undirvísingin verður skipað.

Fakligu færleikamálini í fronskum kunnu flokkast í seks yvirskipað fremmandamálslig færleikaøki:

1. **Lurtifatan**
2. **Lesifatan**
3. **Talufærleikar**
4. **Skrivifærleikar**
5. **Málfatan**
6. **Mentanarfatan**

Færleikarnir í fronskum B svara til A2 í [evropeiska CEFR-stiganum](#). CEFR-stigin (Common European Framework of Reference for Languages) er ein skipan til at lýsa og meta um málfærleikar. CEFR-stigaskipanin varð ment av Evroparáðnum við tí endamáli at skapa eina felags evropeiska skipan til málundirvísing, læring og eftirmeting.

Stigaskipanin er býtt sundur í seks stig: A1 og A2 (grundstig), B1 og B2 (ávegis), og C1 og C2 (væl ávegis).

2.1. Faklig færleikamál – lurtifatan

- *at lurtar eftir og skilja hövuðsinnihaldið í týðiliga talaðum frönskum máli um kend evni, miðlað gjögnum ymiskar miðlar*

Fröskt B

Færleikin at lurtar verður stöðugt mentur í undirvísinginni við samræðum í flokkinum, men eisini gjögnum miðvísar venjingar, har ymiskir mátar at lurtar verða vandir, t.d. at lurtar eftir einum ljóðbroti og finna ávísar upplýsingar. Á tann hátt stuðlar arbeiðið við lurtifatan eisini kravinum um at nýta víðkaða teksthugtakið, umframt at tilíkar venjingar eru ein kelda til autentískt og aktuelt fröskt mál. Umráðandi er, at næmingarnir hoyra fröskt mál í undirvísinginni, t.d. við at undirvísarin tosar fröskt við tey.

Arbeiðið við lurtifatan kann við fyrimuni verða knýtt at arbeiðinum við orðfeingi, eins og arbeiðinum við munnliga og skrivliga partinum, t.d. at tey lurtar eftir onkrum, fyri síðan at svara onkrum spurningum munnliga/skrivliga. Á tann hátt fær ein næmingarnar at lurtar meira aktivt.

2.2. Faklig færleikamál – lesifatan

- *at lesa og í hövuðsheitum skilja ymisk sløg av ótillagaðum frönskum tekstum á einfaldum máli*

Fröskt B

Í arbeiðinum við tekstunum skal dentur verða lagdur á orðfeingi í evnisbundnum samanhangum. Fyri at kunna lesa og skilja tekstir er tað grundleggjandi at kenna eina ávísar mongd av orðum. Tí er arbeiði/venjing við orðfeingi ein fortreyt. Afturat hesum er viðkomandi at arbeiða við nøkrum lesisnildum. Her kann arbeiðið verða býtt sundur í áðrenn lesing, undir lesing og aftan á lesing:

- Áðrenn lesing: tosa um slag av teksti, grundleggjandi orðfeingið í tekstinum og forfatan av evninum
- Undir lesing: lesa virkið við at seta spurningar, notera og kanna ókend orð
- Aftan á lesing: arbeiða við lisna tekstinum, t.e. m.a. at kjakast um innihaldið, umseta brot ella gera ein stuttan samandrätt.

Í undirvísinginni skulu næmingarnir fáa kunnleika til og viðgera ymisk tekstsløg. Í lærugreinini verður víðkaða teksthugtakið nýtt, sum setur krøv um, at ymiskir miðlar verða nýttir í undirvísinginni – sí brot 1.2. á s. 4. Á B-stigi er kravið, at tekstirnir eru ótillagaðir – sí brot 1.2. á s. 4.

2.3. Faklig færleikamál – talufærleikar

- *at samskifta um kend evni á einfaldum og samanhagandi frönskum, herímillum at samskifta í gerandisstöðum*
- *at leggja fram og greiða frá kendum evnum á einfaldum og samanhagandi frönskum*

Franskt B

Talufærleikin kann verða vandur í pararbeiði ella í smærri bólum. Slíkt virksemi er væl egnað til at venja evnini hjá næmingunum at seta orð á hugsanir og meiningar á frönskum, argumentera fyri sjónarmiðum og byggja upp eina samanhagandi samrøðu. Næmingarnir skulu duga at nýta viðkomandi orðfeingi og viðkomandi mállæru. Tað er tó meira umráðandi, at næmingarnir orða seg greitt og rímliga flótandi, enn at allir smálutir eru rættir.

Munnliga próvtøkan tekur støði í ókendum teksti. Tað er tí eitt gott hugskot eisini at arbeiða ítøkiliga við fríum og spontanum samskifti. Næmingarnir kunnu til dømis svara ókendum spurningum til ein lisnan tekst ella gera smáar samrøður (interviews) við hvønn annan, har tey ikki kenna spurningarnar frammanundan. Viðkomandi er eisini at nýta parafrasering/umorðing sum amboð.

Umráðandi er, at næmingarnir allatíðina venja úttalu og intonatió. Úttaluvenjing er ein natúrligur partur av fleiri av fakligu færleikaøkjunum, serliga í upplestri og samrøðu.

2.4. Faklig færleikamál – skrivifærleikar

- *at orða seg skrivliga á einfaldum og samanhagandi frönskum um kend evni*

Franskt B

Skriving sum arbeiðsháttur hevur stóran týðning fyri máltøku, tí hon mennir málsliga tilvitan, og hetta fremur lesifærleika, tekstfatan og talufærleikar. Í skrivitilgongdini hava luttakararnir tíð at gera sær ómak og hugsa um bendingar o.tíl. og menna á tann hátt fatanina av málbygnaðinum og mállæruna.

Næmingarnir skulu duga at skriva einfalt franskt mál, t.d. kunnu nógvir høvuðssetningar vera. Skrivliga arbeiðið kann fevna um smærri skrivligar uppgávur sum t.d. teldupostar, referat, myndalýsingar o.s.fr. Skrivliga arbeiðið stuðlar sostatt upp undir bæði orðfeingi hjá næmingunum og teirra fatan av setningsbygnaði á frönskum. Skrivliga arbeiðið kann víðkast við ymiskum sløgum av mállæruvenjingum, umsetingum og ymiskum arbeiði við tekstum, so sum at umskriva spurningar til svar.

2.5. Faklig færleikamál – málfatan

- *at nýta orðabækur og viðkomandi mállærubækur*
- *at seta franskt í samband við føroyskt og onnur mál*

Franskt B

Endamálið við hesum færleikamálum er at hjálpa næmingunum at síggja mállæru og málbygnað sum eitt amboð til at skilja og brúka franskt mál. Næmingarnir læra at brúka tvímálsligar orðalistar, at avkoda upplýsingar og styttingar í orðabókum og nýta mállæruvirlit sum arbeiðsamboð, so at tey gerast meira sjálvstøðug í arbeiðinum við málinum.

Uttalan verður vand við serligum denti á tey ljóð, sum vanliga eru torfør hjá næmingunum at úttala, t.d. hvussu samansett sjálvljóð, nasalsjálvljóð og ræddað hjálfjóð verða úttalað.

Serliga í byrjanini verður arbeiðt við tekstbygnaði og uppbygnaði av samrøðum, soleiðis at næmingarnir fáa amboð til at fáa yvirlit yvir tekstir og samrøður og at gita merkingar uttan neyðturviliga at kenna allar reglur um t.d. bendingar ella orðarað. Morfologiskar, syntaktiskar og pragmatiskar reglur verða tiknar við so líðandi, har tað er viðkomandi.

Millummálslig vitan ella málslig undanvitan er bæði tann málsligi førningur, luttakararnir hava við sær úr øðrum máli/málum, og tann vitan, tey hava ognuð sær í fronskum fram til nú. Næmingarnir eiga at verða stuðlaðir í at nýta alt sítt málsliga tilfeingi til at styrkja sínar samskiptisfærleikar, lesifatan og skrivifærleikar. Hetta snýr seg um at gera næmingarnar varugar við og tilvitaðar um millummálslig mynstur og málsliga metahugsan, sum kann gera tað bæði lættari og stuttligari at læra eitt nýtt mál.

2.6. Faklig færleikamál – mentanarfatan

- *at skilja sosialar atferðarreglur í franskmæltum økjum og samskipta á ein hátt, sum hóska til støðuna*
- *at seta franskt í mentanarlígan og søguligan samanhang*

Franskt B

Undirvísingin kann leggja upp til eitt millummentanarligt samskipti um kropsmál og málburð, tað vil siga bæði nonverbalar og verbalar normar. Í sambandi við kropsmál er viðkomandi at koma inn á ymsar normar viðvíkjandi eygnasambandi, gestikulering og persónligum rúmi, t.e. frástøða millum fólk í samskipti. Í sambandi við normar fyri málburð er viðkomandi at tosa um formligt/óformligt mál, máliskur og orðatøk og kurteisi, t.e. normar fyri virðiligum samskipti.

Arbeiðt verður við tekstum, dialogum, myndum og filmum, sum lýsa gerandisdag, mentan og samfelagslig viðurskipti í franskmæltum londum. Næmingarnir verða eggjaðir til at samanbera við egna mentan og at orða seg á fronskum um ymiskt í hesum sambandi. Hetta styrkir bæði mentanarfatanina og færleikan at brúka franskt mál í meiningsfullum samanhang.

3. Eftirmeting og próvtøka

3.1. Eftirmeting og afturboðan

Aðalmálið við allari undirvísing í öllum skúlaverkinum er, at allir næmingar áhaldandi læra og mennast, og tí eru reglulig eftirmeting og afturboðan um úrtøku og menning næminganna sameindur partur av allari undirvísing í öllum lærugreinum og á øllum stigum í skúlaverkinum.

Støðisnámsætlan

Næmingarnir skulu javnan fáa afturboðan og leiðbeining í sínum arbeiði. Hetta kann eitt nú gerast við javnan at vísa á førleikamálini og at vísa á hóskaði hjálparmiðlar og arbeiðshættir, sum næmingarnir kunnu fáa gagn av. Afturboðanin kann vera munnlig ella skrivlig. Víst verður til leiðbeinandi skjalið ”Leistur – eftirmeting og afturboðan”, sum lærarar kunnu styðja seg til.

Umráðandi er, at lærarin leggur undirvísingina soleiðis til rættis, at næmingarnir fáa bestu fortreytir at læra. Tískil eiga undirvísingargongdir altíð at eftirmetast við tí fyri eyga at betra um undirvísingina.

Víst verður til skjalið “Leistur – undirvísingargongd”.

3.2. Støðumet, ársmet og royndarmet

Næmingarnir skulu gjøgnum skúlaárið hava støðumet og ársmet eftir galdandi próvtalsstiga. Vanliga fáa næmingarnir støðumet fyri jólafrítíðina og fyri páskafrítíðina og so ársmet við skúlaárslok. Í sambandi við royndir skulu næmingarnir eisini hava royndarmet.

Metini verða givin við støði í fakligu førleikamálunum og støðisførleikunum. Støðu- og ársmetini eru sostatt meting lærarans av, í hvønn mun næmingarnir í framdum avrikum lúka sett førleikamál, samanbórið við framda undirvísing. Royndarmetini verða givin við støði í ávísum uppgávuorðingum.

Støðu- og ársmetini skulu lýsa fakliga støðið í lètuni, tá ið metini verða givin. Talan eigur sostatt ikki at vera um eina meting yvir eitt longri tíðarskeið ella eitt miðal av fleiri avrikum.

Atburður, uppmøting og arbeiðssemi eiga í sjálvum sær ikki at vera tikin við í støðu- og ársmetini.

Ársmetini seinasta árið eru endalig og verða sett í prógv næminganna.

3.4. Munnlig próvtøka á B-stigi

Próvhoyringin varir 30 minuttir, íroknað próvdøming. Fyrirreikingartíðin er 60 minuttir, íroknað útflyggjan av tilfari og leiðbeining.

Próvhoyrt verður í einum ókendum teksti og einari ókendari mynd, sum próvtakarin fær við sær inn í fyrirreikingina. Tilfarið skal vera valt soleiðis, at tað í tema ella á annan hátt er knýtt at evnum og økjum, sum arbeitt hevur verið við í undirvísingini. Orðafrágreiðingar kunnu vera til serliga trupul orð. Próvtøkuspurningurin skal byrja við stuttari leiðbeining á fronskum um, hvussu próvtakarin skal arbeiða við tilfarinum.

Munnliga próvtøkan er tvíbýtt:

- 1. Við støði í einum ókendum teksti á umleið $\frac{1}{2}$ normalsíðu skal næmingurin lesa eitt brot upp á fronskum. Brotið skal fevna um umleið 50 orð. Próvtakarin skal greitt fáa at vita, hvønn part talan er um. Próvhoyrarin setir hereftir spurningar á føroyskum til málslig og/ella innihaldslig viðurskifti, ið skulu lýsa próvtakarans fatan av teksti og málbygnaði.*

Síðani verður ein samrøða á fronskum millum próvtakara og próvhoyrara um útflyggjaða tekstin, sum eisini verður settur í samband við viðgjørd evni. Próvtakarin innleiðir samrøðuna við eini stuttari framløgu á fronskum um tekstin og evnið.

- 2. Við støði í ókendum myndatilfari skal næmingurin samtala um gerandislig evni.*

Allir hjálparmiðlar eru loyvd, tó ikki umsetingarforrit, sum kunnu umseta heilar setningar úr einum máli í annað. Loyvt er heldur ikki at nýta vitlíki.

Ein normalsíða er 2400 tekn, íroknað millumrúm.

Sami próvtøkuspurningur kann í mesta lagi verða nýttur tvær ferðir í sama flokki/bólki.

Franskt B

Raðfylgjan á pørtunum av próvtøkuni er valfrí.

Viðvíkjandi parti 1: Saman við ókenda tekstinum skal verða upplýst: kelda, høvundur og útgávuár. Reglutøl skulu vera ásett, og upplýst verður, hvat evni, teksturin hevur tilknýti til. Teksturinn skal vera ótillagaður (sí skilmarking á s. 4).

Í leiðbeiningini til próvtøkuspurningin kann vera ein stuttur innleiðandi tekstur umframt leiðbeinandi spurningar á fronskum. Innleiðandi tekstir telja við í normalsíðuteljingini, men leiðbeinandi spurningarnir, glosur, kelda og høvundur telja ikki við.

Evni, sum eru grundarlag undir próvtøkuni, skulu í sínari heild fevna um fakligu førleikamálini og kjarnaøkini, sum er sett í lærugreinini. Næmingarnir skulu vita framman undan, hvørji evni verða partur av próvtøkuni.

Próvtakarin lesur fyrst brotið á 50 orð upp, og síðan kann próvhoyrarin seta spurningar á føroyskum til bæði málslig og/ella innihaldslig viðurskifti, sum vísa, um próvtakarin hevur skilt kjarnan í

tekstinum, og fatan próvtakarns av málbygnaðinum. Tað kann t.d. vera spurningar um, hvussu onkur týðandi setningur verður týddur, spyrja um sagnorðatíðir ella, hvat ávís pronomen vísa til.

Í framløguni skal próvtakarin viðgera tekstin sambært tí, hann/hon verður biðin um í próvtøkuspurninginum. Umframt tekstin skal próvtøkuspurningurin hava 2-3 leiðbeinandi spurningar til tekstin. Sí dømi niðanfyri.

Dømi

- *Fais un résumé du texte.*
- *Présente les deux personnages du texte.*
- *Décris l'endroit où se passe l'histoire.*
- *Décris la relation entre les personnages.*
- *Décris les éléments du conte de fée typiques dans le texte ?*
- *Explique « [citat fra teksten] » et commente cette phrase/ce que dit...*
- *Explique le conflit dans le texte.?*
- *Explique la fin du texte.*

Í framløguni skal próvtakarin taka uppí lisnað evnið, sum teksturin er knýttur at. Í samrøðuni millum próvtakaran og próvhoyraran verður nærri komið inn á ymiskt í tekstinum og tilknýtið til lisna evnið.

Umráðandi er, at tekstirnir eru eins viðvíkjandi torleikastigi, soleiðis at næmingarnir eru javnsettir. Lættari tekstir (t.d. úr glosseraðum lærubókum) kunnu tí hava sera fáar glosur, meðan torførari tekstir (t.d. greinar av netinum) kunnu hava fleiri glosur. Tekstirnir skulu sostatt glosserast í tann mun, at tað tekur sama næmingi eins langa tíð at lesa allar tekstirnar.

Ókendi teksturin skal ikki stava frá einum verki, sum er lisið í síni heild ella í brotum í undirvísingini, men kann til dømis vera eitt brot úr einum øðrum teksti eftir sama høvund. Tekstir úr antologium verða fataðir sum sjálvstøðugir tekstir og kunnu tí verða nýttir.

Viðvíkjandi parti 2: Tað mest týðandi í sambandi við annan part er spontana samrøðan, samskiftið millum próvhaldara og próvtakara. Próvtakarin skal sjálvsagt vísa, at hann/hon skilir, hvat myndin sýnir ella gevur til kennar, men talan er ikki um eina ítøkiliga myndagreining. Tað er eisini av týðningi, at próvtakarin fær tikið uppí almenn/gerandislig viðurskipti.

Myndatilfarið skal ikki hava týðiligt samband við evnið, sum teksturin í fyrra parti er knýttur at.

Leiðbeinandi tíðarbyði til munnligu próvtøkuna:

Tekstur:

Upplestur og spurningar: 5 minuttir

Framløga: 5-7 minuttir

Samrøða um tekstin og evnið: 6-8 minuttir

Mynd:

Samrøða um mynd: 7-8 minuttir

Í alt: uml. 25 minuttir

Undirvísarinn velur próvtökutilfarið og sendir próvdómara það til góðkenningar í seinasta lagi 5 yrkadagar fyrir próvtökuna. Próvtökuspurningarnir verða trektir við lutakasti, tá ið próvtökan byrjar. Mælt verður til, at næmingarnir trekkja í tveimum umförum, það vil siga fyrst tekstin og hareftir myndina ella umvent. Tá ið trekt verður skal próvhoyrari saman við antin próvdómara ella einum frá skúlaleiðsluni vera til staðar.

Hjálparmiðlar: At allir hjálparmiðlar eru loyvdir vil siga, at próvtakararnir kunnu hava alt undirvísingartilfar við sær inn í fyrireikingina, t.e. eignar notur, eignar uppgávur, lisnar tekstir, ástöðiligar frymlar, orðalistar, lærubækur, mállærubækur og orðabækur. Loyvt er ikki at nýta umsetingarforrit, og avrikið skal vera sjálvstöðugt, so tí er vitlíki heldur ikki loyvt at nýta. Próvtakarunum er ikki loyvt at samskifta við umheimin í fyrireikingini.

Undir próvhoyringini kann próvtakarinn einans nýta notur, sum hann/hon hevur gjørt í fyrireikingini.

3.4.1. Dømingargrundarlag – munnlig próvtøka

Í dømingini verður dentur lagdur á, í hvønn mun próvtakarinn lýkur faklig mál, sum eru sett í lærugreinini. Próvtakarinn skal við støði í fakligari tilgongd sýna evni til sjálvstöðugt á fronskum at leggja fram og viðgera tilfar við støði í einum próvtökuspurningi. Próvtakarinn skal vísa, at hann/hon dugir at taka fram týðandi tættir í tilfarinum og seta teir í samband við tættir í undirvísingini. Evnini at samskifta á fronskum verða vektad hægst. Samanhangandi málburður á fronskum er meira umráðandi enn lýtaloysi í smálutum.

Givið verður eitt próvtal við støði í einari heildarmeting av samlaða avriki próvtakarans.

Franskt B

Tá ið próvtökan verður mettt, er týðningarmikið at leggja dent á það, sum próvtakarinn dugir, og ikki einans á villur og manglar. Heildarmetingin hevur størri týðning enn einstakir smálutir.

3.4.2. Próvtalslýsing – munnlig próvtøka

Próvtal	Heiti	Lýsing
12	Framúr gott	Upplesturinn er nøkulunda flótandi, úttalan heilt góð og skillig, og próvtakarinn vísir breiða málfatan. Munnliga framløgan av tekstinum er greið og væl skipað, málið er greitt, sum heild rætt, og orðfeingið er rímliga gott og breitt. Próvtakarinn vísir góða tekstfatan og dugir at seta ókenda tekstin í samband við tey evni, ið eru knýtt at honum, og tekur sum heild allar viðkomandi tættir inn í viðgerðina. Samtalan um myndina

		gongur væl, próvtakarin skilir væl vanligt mál og dugir at samskifta sjálvstöðugt um myndina og almenn evni.
7	Gott	Upplesturinn er góður, tó ekki heilt neyvur og við einstökum villum, úttalan rímliga góð og skilleg, og próvtakarin vísir góða málfatán. Munnliga framlögan av tekstinum er góð, men ekki so væl skipað. Málið er samhangandi og skillegt, próvtakarin hefur eitt rímliga breitt orðfeingi, men málslegar villur koma fyri. Próvtakarin skilir í høvuðsheitum tekstin og dugir sum heild at seta hann í samband við evni, ið eru knýtt at honum. Samtalan um myndina gongur rímliga væl, próvtakarin dugir grundleggjandi orðfeingi og skilir vanligt gerandismál, men vantar málslegan førleika til, at samtalan gerst flótandi.
02	Nøktandi	Upplesturinn er óneyvur, men próvtakarin dugir sum heild grundreglurnar fyri úttalu. Munnliga framlögan er trilvandi, skilleg, men málslegar veik. Próvtakarin skilir partar av tekstinum, men samhangurin er kámur. Próvtakarin setur í lítlan mun evnið í samband við tey evni, ið eru knýtt at honum. Samtalan um myndina gongur trekt og er merkt av týðandi málslegum villum, men próvtakarin skilir og dugir grundleggjandi gerandisorðfeingi og megnar at gera seg nøkulunda skillegan.

4. Ársætlan og undirvísingargongdir

Tíðliga í skúlaárinum skal ársætlanin fyri lærugreinina vera tøk. Ársætlanin er eitt yvirskipað skjal við yvirliti yvir ráðlagdar undirvísingargongdir fyri skúlaárið.

Lærarin skal so hvørt í undirvísingini gera ítøkiligar lýsingar av hildnum undirvísingargongdum. Nakað fyri skúlaárslok skulu undirvísingargongdirnar fyri farna skúlaár skrivast lidnar. Endamálið við undirvísingargongdunum er at skjalfesta, at undirvísingin hefur lokið krøvini í galdandi námsætlanum. Undirvísingargongdirnar eru eisini støði undir munnligu próvtøkuni og verða latnar próvdómara.

Víst verður til skjølina: “Leistur – ársætlan fyri lærugrein” og “Leistur – undirvísingargongd”.